

[Madsen-Mygdal.]

Pris, nu som i 1926, ønsker hurtigst muligt at gøre sig fri for Ansvar, hurtigst muligt at faa Valg til Folketinget udskrevet, og vi faar altsaa dette Valg den 16. November. Det bliver en stor, betydningsfuld Afgørelse, som Vælgerne der skal træffe. Det er mit Haab, at et stort Flertal i det danske Folk vil erkende, at der ad de Baner, som det nuværende socialdemokratiske Styre har ført os, ikke kan fortsættes, og for vort Lands Skyld vil jeg haabe, at Valgets Resultat maa blive et stærkt Flertal her i dette høje Ting, der for Alvor vil tage den vanskelige Opgave op at tilvejebringe den økonomiske Ligevægt ude i vort Samfund, som i Dag saa fuldstændig er brudt sammen.

Jeg skal i øvrigt slutte med vedrørende det foreliggende Lovforslag at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte ved dets første Behandling.

Christmas Møller: Det gaar aabenbart i et Ministeriums, i en Statsministers Liv paa samme Maade, som det ofte gaar i det enkelte Menneskes, at Gentagelser finder Sted. Naar vi nu staar i den politiske Situation, i hvilken vi staar i Dag, kan det jo ikke være andet end, at man særdeles let kommer til at tænke paa, at den nuværende højtærede Statsminister og det store Regeringsparti staar saa nogenlunde i den samme Situation i Dag, som den socialdemokratiske Regering stod i i 1926. I 1926 stod den overfor store økonomiske Vanskeligheder, saaledes som den ogsaa staar overfor dem i Dag; i 1926 stod den overfor store økonomiske Vanskeligheder for Statsfinanserne og de kommunale, de offentlige Finanser i det hele taget. Der er kun den Forskel, at det var nogenlunde lettere at løbe i 1926, end det har været i 1932; for i 1932 har man en Regeringssammensætning, under hvilken — det kunde vi høre forleden Dag — den højtærede Udenrigsminister nok skulde gøre, hvad han kunde — han kunde altsaa ikke tilstrækkeligt! — for, at man ikke gentog det, der skete i 1926.

Det Spørgsmaal, der melder sig som Indledning til mine Bemærkninger i denne Debat, det Spørgsmaal, som den højtærede Regering, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, synes det mig, har at besvare, er da dette: Hvilken positiv Politik har de overhovedet? De har ikke fremlagt den for det høje Ting, og de har indtil Dato ikke forelagt den for Vælgerne.

Forholdet er jo dette, at ikke blot kan man sammenligne Aaret 1926, da den højt-

ærede Statsminister med et saa heldigt Resultat for Oppositionen gik sin Vej — og ogsaa i den Henseende skal 1932 nok blive 1926 ligt —, men i 1932 har den højtærede Statsminister ogsaa i den Aabningstale, han holdt paa Rigsdagens første Dag, erkendt, at Ministeriet i Virkeligheden ingen økonomisk Politik har. Thi i den Aabningstale, den højtærede Statsminister holdt den første Tirsdag i Oktober, udtalte han — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at oplæse nogle korte Citater —:

„En fortsat Udbetaling af Krisehjælp som den, der er udøvet, ogsaa overfor Landbruget,“ — jeg beder om, at man lægger Mærke til, at der ikke staar „overfor Landbruget“ alene, men „ogsaa overfor Landbruget“ — „vil neppe være mulig, og den indtraadte Pris-Udvikling vil forhaabentlig ogsaa overflødiggøre denne“.

Den sidste Bemærkning skal jeg senere komme tilbage til. Den er jo af en optimistisk Karakter, som ikke havde noget som helst med de faktiske tilstedeværende Forhold i Landet at gøre. Men det, den højtærede Statsminister her i sin Erklæring siger, er klart og tydeligt dette, at den Krisehjælpspolitik, som er fulgt, saavel overfor Landbruget som overfor Arbejderne, den ekstra Understøttelsespolitik, som i Rigsdagssamlingen 1931—32 er fulgt, vil neppe mere være mulig.

Og derfor siger jeg, at der bliver ogsaa den særlige Sammenligning mellem 1932 og 1926. De økonomiske Vanskeligheder i Samfundet var de samme, de økonomiske Vanskeligheder for Stat og Kommune var de samme i Dag, ja, værre endda, og Regeringen indledede Rigsdagens Arbejde med at erklære, at den økonomiske Politik med Understøttelse baade til Hovederhvervet og til Arbejderklassen vil Regeringen neppe anse for mulig.

Derfor siger jeg til den højtærede Regering, at det dog kunde være rimeligt og naturligt at bede Regeringen om, inden vi gaar ud til Vælgerne — af Grunde, som jeg senere skal komme tilbage til, og hvis Værdi ikke har saa overmaade meget at sige — at give Tinget Besked om, hvilken økonomisk Politik der da er Regeringens.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, indledede sine Bemærkninger med at tale om de urimelige Vilkaar, som Regeringen havde haft. Der vil derfor være god Anledning til, nu da vi staar overfor et Folketingsvalg, at se et Øjeblik paa, hvilke Vilkaar Oppositionspartierne da her og i